

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-500/10

Ufficio IVA di Piacenza
κατά
Belvedere Costruzioni Srl

(αίτηση του Commissione tributaria centrale, sezione di Bologna για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Φορολογία — ΦΠΑ — Άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ — Έκτη οδηγία — Άρθρα 2 και 22 — Αυτόματη περάτωση των εκκρεμουσών ενώπιον του επιληφθέντος σε τρίτο βαθμό φορολογικού δικαστηρίου δικών»

Περίληψη της αποφάσεως

Φορολογικές διατάξεις — Εναρμόνιση των νομοθεσιών — Φόροι κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Είσπραξη του φόρου — Εθνικοί διαδικαστικοί κανόνες

(Άρθρο 4 § 3 ΣΕΕ· οδηγία 77/388 του Συμβουλίου, άρθρα 2 και 22)

Το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και τα άρθρα 2 και 22 της έκτης οδηγίας 77/388 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών έχουν την έννοια ότι δεν προσκρούει στις ανωτέρω διατάξεις η επί θεμάτων φόρου προστιθέμενης αξίας εφαρμογή, κατ' εξαίρεση εθνικής διατάξεως η οποία προβλέπει την αυτόματη περάτωση των εκκρεμουσών ενώπιον του επιληφθέντος σε τρίτο βαθμό φορολογικού δικαστηρίου δικών οσάκις οι δίκες αυτές έχουν ως αφετηρία προσφυγή ασκηθείσα πρωτοδίκως προ δεκαετίας και πλέον, στην πράξη δε προ δεκατεσσάρων ετών και πλέον, πριν από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της ανωτέρω διατάξεως, η δε φορολογική αρχή ηττήθηκε τόσο πρωτοδίκως όσο και κατ' έφεση, οπότε η αυτόματη περάτωση έχει ως συνέπειες την ισχύ δεδικασμένου της αποφάσεως του κατ' έφεση δικάσαντος δικαστηρίου και την οριστική απόσβεση της αξιούμενης από τη φορολογική αρχή οφειλής.

Πράγματι, πρώτον, η υποχρέωση διασφαλίσεως αποτελεσματικής εισπράξεως των ιδίων πόρων της Ενώσεως δεν μπορεί να υπερακοντίζει την αρχή της εύλογης της προθεσμίας της δίκης, η οποία, δυνάμει του άρθρου 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεσμεύει τα κράτη μέλη όταν θέτουν σε εφαρμογή το δίκαιο της Ενώσεως και η προστασία του οποίου επιβάλλεται και δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Δεύτερον, μια τέτοια εθνική διάταξη η οποία προβλέπει την περάτωση των πλέον παλαιών από τις εκκρεμούσες ενώπιον του επιληφθέντος σε τρίτο βαθμό δικαιοδοσίας φορολογικού δικαστηρίου δικών συνιστά όχι γενική παραίτηση από την είσπραξη του φόρου προστιθέμενης αξίας για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, αλλά εξαιρετική διάταξη σκοπούσα στο να τηρηθεί η αρχή της εύλογης προθεσμίας. Πέραν τούτου, λόγω του στοχευμένου και περιορισμένου χαρακτήρα του, ως εκ των προϋποθέσεων εφαρμογής του, ένα τέτοιο

μέτρο δεν γεννά σημαντικές διαφορές ως προς τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι υποκείμενοι στον φόρο στο σύνολό τους και ως εκ τούτου δεν θίγει την αρχή της φορολογικής ουδετερότητας.

(βλ. σκέψεις 23, 26-28 και διατακτ.)